

формування/реінжинірингу системи логістики), формалізовані цілі і завдання її функціонування, а також динамічні зміни параметрів системи та її елементів, зокрема – щодо процесів просторового переміщення товарної маси, здійснення комплексу внутрішньомагазинних та/або складських торгово-технологічних операцій, виконання операцій зберігання товарів, їх підготовки до продажу, кількісних та якісних перетворень товарних партій, реалізації товарів оптовим або роздрібним покупцям, а також – розвитку інфраструктури оптової та роздрібною торгівлі, організації перевезень торговельних вантажів, організації логістичного обслуговування споживачів тощо [2].

Реалізація комплексу завдань логістичного менеджменту для підприємств торгівлі пов'язана з необхідністю формування сучасної логістичної інформаційної системи [3]. Така інформаційна система підприємства торгівлі в комплексі засобів логістичного менеджменту покликана забезпечувати отримання, зберігання, опрацювання (використання) та передавання інформації, необхідної насамперед для планування й контролю організації закупівельної логістики (процесів оптових закупівель і доставки закуплених товарних ресурсів до торговельного підприємства), управління рухом товарного потоку, розробки системи управління запасами, управління замовленнями, управління процесами оптової та роздрібною реалізації товарів (збутова логістика), а також здійснювати інформаційний супровід (документальне оформлення) виконуваних логістичних операцій задля обліку, контролю й оптимізації логістичних витрат.

ЛІТЕРАТУРА

1. Terminology in Logistics. Terms and Definitions / Glossary of Logistics Terms. – European Logistics Association, 2015. – 100 p.
2. Логистика в Восточной Европе: Справочник по управлению системами логистики в Восточной Европе, или что необходимо знать, чтобы система логистики была на 30 % эффективнее / Н. Круминьш, К. Витолиньш – Рига, Schenker, 2014.- 190 с.
3. Економіка логістичних систем : [монографія] / Васелевський М., Білик І., Дейнега О.-. Львів : НУ «Львів. політехніка», 2008. – 596 с.

Діана Цибарняк,

Студентка 4 курсу

Гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Н.П. Кіркова**, к.е.н, доцент (БДПУ)

ОЦІНКА МОДЕЛЕЙ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Актуальність дослідження. Розвиток національної економіки і суспільства є основною метою для більшості країн світу. Ринкова економічна система є панівною формою економічного життя сучасного суспільства. Безперечно, вона є на даний момент найпоширенішою, найпрогресивнішою та сучасною економічною системою.

Ступінь досліджуваності проблеми. Становлення ринкової економіки були обґрунтовані і дослідженні такими вченими-економістами: Смітом А., Фрідманом М., Баженовою Т. Л., Бобровою В. В., Вітлінським В. В., Савела Л., Кириленком В. В., Белокриловою О. С. та інш.

Мета і методи дослідження. Основна мета дослідження, це дати оцінку ефективності моделям ринкової економіки. У проведеному дослідженні використовувалися такі наукові методи: опису, аналізу та статистики.

Сутність дослідження. Країни з ринковою економікою порівнювали свою систему господарювання і сьогодні знаходяться в різних умовах в плані забезпечення свого ефективного розвитку. Результатом цього процесу стало виникнення різноманітних моделей ринку [1, с. 59].

Серед національних моделей ринкових економік вирізняють: американську, німецьку, шведську, японську.

Американська модель орієнтується на обмеження участі держави у виробництві товарів і послуг, на дерегулювання своєї економіки, на заохочення підприємницької активності, на стимулювання розвитку нових технологій. У 1996-2017 рр. темп приросту ВВП складала в середньому 2,404%, тоді як в ЄС – 1,615%. У 2017 році розмір ВВП склав 19 362,13 млрд. доларів США, що дозволяє займати перше місце у світовому рейтингу. В середньому – 13 570,76 млрд. доларів США (1996-2017 рр.).

Німецька модель особлива тим, що держава більшою мірою втручається в інтереси країни, має більші впливи на економіку країни, населення. Німеччина займає 4 місце за рівнем ВВП, який складає 3651,87 млрд. доларів США (2017 р), а в середньому – 2995,69 млрд. доларів США (1996-2017 рр.). Щорічний темп приросту 1,38%.

Шведська модель переважно поширена в скандинавських країнах, таких як Швеція, Норвегія, Фінляндія. Частка приватного сектора в економіці, наприклад в Швеції, становить 85%. Вона займає 23 місце серед всіх країн світу за рівнем ВВП, що складає 541,89 млрд. доларів США за показниками 2017 року, а в середньому – 412,9009 млрд. доларів США (1996-2017 рр.). Норвегія займає 30 місце – 392,05 млрд. доларів США, а Фінляндія – 42, 251,48 млрд. доларів США (2017 р.). Характерними рисами шведської моделі є сильна соціальна політика держави в регулюванні трудових відносин, доходів і зайнятості. Поширена виробнича демократія.

Для японської моделі є характерним високий патріотизм учасників бізнесу, їхня моральність, довічне наймання працівників, взаємодопомога фірм та підприємств, укладення довгострокових трудових угод. Вся діяльність суспільства спрямована на науково-технічний прогрес, високі результати праці і перемогу у міжнародній конкуренції. Також, Японія займає 3 місце серед всіх країн світу за рівнем ВВП, що складає 4884,49 млрд. доларів США (2017 р.), а в середньому за 1996-20017 рр.- 4851,717 млрд. доларів США. В середньому щорічний приріст ВВП – 0,89%. Для Японії характерний нестабільний темп росту об'єму промислового виробництва, середнє значення якого – 0,22 % [2, с. 18].

Основні висновки. Для всіх розвинених країн характерний ряд загальних закономірностей: панування приватної власності і приватної

ініціативи, ринкова економіка грає вирішальну роль в їх розвитку, державне регулювання економіки стало необхідною умовою економічного зростання, прагнення до відкритої економіки. Доведено, що за економічними показниками, американська модель ринкової економіки являється найефективнішою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кудина В. М., Економіка. Учебник. – М.: ИД «ФОРУМ»: ИНФРА-М, 2013. – 386 с.
2. Елисеєв А.С., Економіка. Учебник – М.: Дашков и К, 2017. – 528 с.